

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentius,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Scena V.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

A D E L P H I T

Inepta hæc esse, nos quæ facimus, sentio:
 Verum quid facias? ut homo est, ita morem geras.
 Nunquid uis? De. mentem uobis meliorem dari.
 Sy. Tu rus abis hinc? D. recte. Sy. nam quid tu hic agas?
 Vbi, si quid bene præcipias, nemo obtemperat?
 De. Ego uero hinc abeo, quâdo is, quamobrem huc ueneris?
 Rus abijt: illum curro unum: ille ad me attinet:
 Quando ita uolt frater, de istoc ipse uiderit.
 Sed quis illic est, procul quem uideo? est ne hic Hegio
 Tribulis noster? si satis cerno, hercle is est,
 Vah, homo amicu' nobis iam inde à puero. dij boni,
 Næ illius modi iam magna uobis ciuium
 Penuria est. antiqua homo uirtute, ac fide.
 Haud cito mali quid ortum ex hoc sit publice.
 Quàm gaudeo, ubi etiam huius generis reliquias
 Restare uideo. uah, uiuere etiam nunc lubet.
 Opperiar hominem hic, ut salutem, & colloquar.

ACTVS TERTII SCENA V.

HEGIO, GETA, DEMEA, PAMPHILA

He. Ro dij immortales, facinus indignum, Geta

p Quid narras? Ge. sic est factum. He. ex
 lan' familia

Tam illiberale facinus esse ortum? o Aeschine
 Pol haud paternum istuc dedisti. De. uidelicet
 De psaltria hac audiuit: id illi nunc dolet
 Alieno: pater is nihili pendit: hei mihi,
 Utinam hic prope adesset alicubi, atque audiret hæc.

He. Ni facient quæ illos æquom est, haud sic auferent.

Ge. In te spes omnis Hegio nobis sita est:

Te solum habemus: tu es patronus, tu parens.

Ille tibi moriens nos commendauit senex.

Si deseris tu, perijmus. He. caue dixeris:

Nec faciam, neque me satis pie posse arbitror.

De. Adibo. saluere Hegionem plurimum

Iubeo. He. te quærebam ipsum, salue Demea.

De. Quid autem? He. maior filius tuus Aeschinus,

Quem fratri adoptandum dedisti, neque boni,

Neque liberalis functus officium uiri est.

De. Quid istuc? He. nostrum amicum noras simulū, atque

Aequalem? D. quid ni? He. filiam eius uirginem

Vitiauit. De. hem. He. mane, nondum audisti Demea

Quod est grauissimum. De. an quicquam est etiam

amplius?

He. Vero amplius: nā hoc quidē ferūdum aliquo modo est:

Persuasit nox, amor, uinum, adolescentia:

Humanum est. ubi scit factum, ad matrem uirginis

Venit ipsus ultro, lacrumans, orans, obsecrans,

Fidem dans, iurans se illam ducturum domum.

Ignotum est, tacitum est, creditum est: uirgo ex eo

Compressu grauida facta est: mensi hic decimus est:

Ille bonus uir nobis psaltriam, si dijs placet,

Parauit, quicum uiuat, illam deserat.

De. Pro certon' tu istæc dicis? He. mater uirginis

In medio est, ipsa uirgo, res ipsa: hic Geta

Præterea, ut captus est seruolorum, non malus,

Neque iners, alit illas, solus omnem familiam

Sustentat: hunc abduce, uinci: quære rem.

- Ge. Immo hercle extorque, nisi ita factum est Demea:
 Postremo non negabit. coram ipsum cedo.
- De. Pudet: nec, quid agam, neque quid huic respondeam
 scio. Pam. misera me, differor doloribus.
 Iuno Lucina fer opem, serua me obsecro. He. hem.
 Numnã illa quaeso parturit? G. certe Hegio. He. hem.
 Illac fidem nunc uostram implorat Demea:
 Quod uos ius cogit, id uoluntate impetret.
 Hac primum ut fiant, deos quaeso, ut uobis decet,
 sin aliter animus uoster est, ego Demea
 summa ui defendam hanc atque illum mortuum.
 Cognatus mihi erat: una à pueris paruoli
 sumus eucti: una semper militiae, & domi
 Fuimus: paupertatem una pertulimus grauem.
 Quapropter nitar, faciam, experiar, denique
 Animam relinquam potius, quam illas deseram.
 Quid mihi respondes? De. fratrem conuer iam Hegio:
 Is quod mihi de hac re dederit consilium, id sequar.
- He. Sed Demea hoc tu facito cum animo cogites,
 Quam uos facillime agitis, quam estis maxime
 Potentes, dites, fortunati, nobiles,
 Tam maxime uos æquo animo æqua noscere
 Oportet, si uos uoltis perhiberi probos.
- De. Redito: fient, quæ fieri æquom est, omnia.
- He. Decet te facere: Geta duc me intro ad sostratam.
- De. Non me indicente hæc fiunt: utinam hoc sit modo
 Defunctum: uerum nimia illac licentia
 profecto euadet in aliquod magnum malum.
 Ibo, ac requiram fratrem, ut in eum hæc euomam.

ACTVS TERTII SCENA VI.

H E G I O.

He. *b* Ono animo fac sis Sostrata, & istam, quod
 potes,
 Fac consolere. ego Mitione, si apud forū est,
 Conueniam, atque, ut res gesta est, narrabo ordine.
 Si est, ut facturū officium siet suū,
 Faciat: sin aliter de hac re eius sententia est;
 Respondeat mi, ut, quid agam, quamprimum sciam.

ACTVS QVARTI SCENA PRIMA.

C T E S I P H O, S Y R V S.

Ct. *a* In patrem hinc abiisse rus? Sy. iam dudum:
 Ct. dic sodes. Sy. apud
 Villam est. nūc eum maxume operis aliquid
 facere credo. Ct. utinam quidem.
 Quod cum salute eiu' fiat, ita se defatigarit uelim,
 Ut triduo hoc perpetuo è lecto prorsus nequeat surgere.
 Sy. Ita fiat, & istoc si quid potis est rectius. Ct. ita: nam
 hunc diem (re:
 Misere nimis perpetuū, ut coepi, cupio in letitia dege
 Et illud rus nulla alia caussa tam male odi, nisi quia
 Prope est: quod si abesset longius,
 Prius nox oppressisset illic, quam huc reuerti posses
 uerum.
 Nūc, ubi me illic nō uidebit, iā huc recurret, sat scio:

M 4 Rogabis